

La guerra dels mons

Enric Gomà

enricgoma@enricgoma.com

En vida seva

Per Sant Jordi, el president Pujol visita aquelles ràdios que el conviden per felicitar-lo, com són Catalunya Ràdio i RAC1. Arreu on va, el president renya, rondina, assevera, retreu, no es deixa interrompre. Davant de preguntes compromeses, fuig per la tangent -no escric que fuig per la convergent per no fer jocs de paraules abans de dinar-: "Això pregunta-l'hi a l'Artur Mas". Si l'altre hi insisteix, ell s'hi torna una mica cantellut: "Jo ja he dit el que havia de dir". A *El matí de Catalunya Ràdio*, Pujol li va engegar a Fuentes: "Jo no estic aquí per contestar les teves entremalidures". Quin gran zelador d'internat no hauria sigut. Xavier Sardà, amb una admiració vehement

Pujol no va decebre quan va amonestar Basté: "No he acabat!"

i teatral, li va demanar d'on treia tanta energia de bon matí, i ell va contestar: "Jo m'estimo el meu país. I hi crec". A mi em va semblar que, entre línies, li responia: "Beu-te aquest ou, que l'altre es cou", que és el paral·lel ovípar del castís *¡Chúpate esa!* (desconec què deuen succionar). A *El món a RAC1*, Pujol tampoc no va decebre quan va amonestar Basté: "No he acabat! No em tallis!". Basté va insinuar que els felicités pels deu anys de RAC1 -com aquella gent que truca als amics per comunicar-los el propi aniversari- i Pujol els va donar l'enhorabona. Però hi va afegir impacient: "Hi ha moltes més ràdios. Totes aquestes ràdios comarcals, locals, fan un gran paper". Així és com va esquivar, destre, el campionat de ping-pong entre Catalunya Ràdio i RAC1, amb la Diagonal de xarxa, ben tibant. Compte que no estaborneixin el conductor del tramvia.